

עֲלֵי לֵב

עליון קבוץ סעד

י' תשרי תשפ"ה | יום הכיפורים | 12.10.24 | גליון מס' 3364

ישראל במלחמה - גיליון 50

אָסוּף אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים,
אֶת הַמַּלִּים וְהָאוֹתוֹת
כְּמוֹ יְבוּל בְּרָכָה, כְּבֵד מִשְׁאֵת,

אָסוּף אֶת הַפְּרִיחָה,
אֲשֶׁר גָּמְלָה לְזִכְרוֹנוֹת
שֶׁל קִיץ שֶׁחָלַף בְּטָרֵם עֵת.

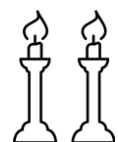
אָסוּף אֶת כָּל מְרֵאוֹת פְּנֵיהַ הַיָּפִים
כְּמוֹ אֶת הַפְּרִי וְאֶת הַבֵּר.
הָאֲדָמָה הִיא אֲפוּרָה מִתַּחַת לְשֵׁלֶפִים
וְאִין לָהּ עוֹד לְתֵת לָךְ דָּבָר.

וְאִין יוֹתֵר גְּבֻעוֹל חוֹלֵם עַל שְׂבָלְתוֹ
וְאִין יוֹתֵר נְדָרִי וְאַסְרִי,
רַק הַבְּטָחַת הָרוּחַ כִּי הַגֶּשֶׁם בְּעֵתוֹ
עוֹד יַחֲוֹנֵן אֶת עֵפְרָה, בְּתוֹם תְּשִׁירִי.

אסיף / נעמי שמר

צאת שבת:
18:48

הדלקת נרות:
17:54

דבר תורה / רוצי 1309

כותב הרב ד"ר ארי צבי זיבוטפסקי בעלון של בר אילן על עבודת הכהן הגדול בקודש הקודשים. אביא את דבריו בשינויים מסוימים: אחד משיאי עבודת בית המקדש הוא כניסתו של הכהן הגדול לקודש הקודשים אחת בשנה – ביום הכיפורים. את ההכנות לכניסה לקודש הקודשים החל שבוע מראש והמשיך בהן אף ביום הקדוש.

חלק זה של הכניסה לקודש הקודשים היה מסוכן במיוחד: התורה מדגישה שסטייה קלה מהסדר הכתוב תעלה לכהן בחייו. ואכן, אם הכהן הגדול שינה במשהו מסדר עבודת היום או שלא היה ראוי לעבודה זו הוא היה מת בעודו בתוך קודש הקודשים. במקרה שהכהן מת בתוך קודש הקודשים, היה צריך להוציא את גופתו. קיים איסור חמור להיכנס לקודש הקודשים אך בעת הצורך הותר לכל אדם להיכנס לקודש פנימה. ברור שבימי בית שני היה חשש שהכה"ג ימות במהלך עבודת יום הכיפורים, ואם כך קרה, היה מותר להיכנס ולהוציא את גופתו. אמנם עדיף למצוא דרכים שיחסכו כניסה לקודש הקודשים, ועל כן שימוש במנגנון שיעזור בכך, כגון קשירת חבל ברגלו של הכהן, נשמע הגיוני.

הרב ד"ר ארי צבי מביא סקירה נהדרת של הנושא, אבל אותי מטרידה שאלה אחת: איך עם ישראל הגיע למצב שהוא כל כך לא סומך על הכהן הגדול שלו, על המנהיג הגדול שלו שהוא צריך לקשור לו חוט כי יש סיכוי סביר שהוא ימות בפנים, כלומר ימעל בתפקידו. איך אדם כזה נהיה מנהיג העם? אחד השירים/פיוטים היפים והמרגשים ביותר לדעתי בתפילה של יום כיפור הוא "מראה כהן":

"אָמַת מַה נִהְדָר הָיָה לָהֶן גְּדוֹל

בְּצֵאתוֹ מִבֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים בְּשָׁלוֹם בְּלִי פְגַע"

לאור כל מה שהסברנו, ולאור הזעזוע שעולה לי לפחות מהשאלה ששאלתי, השמחה האדירה המתבטאת בשיר מובנת לחלוטין.

והיום, אחרי שנה של מלחמה, אני מבקש לשים דגש לא על אלה שאולי אנו חושדים בהם כלא ראויים שצריך לקשור להם חוט ברגל, אלה על כל אותם גיבורים וצדיקים, גיבורות ונפלאות שיוצאים מקודשים הקודשים בשלום.

החיילים והחיילות שלנו, הפצועים, המתנדבים, המפונים, תומכינו מחוץ לארץ באשר הם. ואיך לא, השמחה והאושר הזה מזכיר לנו את אותם ימים מאושרים של חטופים שחזרו הביתה. וכמה שמחה תהיה כשכל ה-101 יחזרו הביתה. אמנם חלקם לשיקום וחלקם לקבורה, אבל כמה שמחה והתרת הספק תהיה כשהם יחזרו אלינו, הביתה. אמת מה נהדר.

"כִּאֲהֵל הַנְּמִתָּח בְּדָרֵי מַעֲלָה מִרְאָה לָהֶן

כְּבָרְקִים הַיּוֹצְאִים מִזֵּי הַחַיּוֹת מִרְאָה לָהֶן

....

כְּשׁוֹשְׁנֵת גֵּן בֵּין הַחוֹחִים מִרְאָה לָהֶן

כְּתַבְנִית כְּסִיל וְכִימָה מִתִּימָן מִרְאָה לָהֶן

כָּל אֱלֹהֵי בְהֵימֹת הַהֵיכָל עַל יְסוּדוֹתָיו

וּמְקֹדֶשׁ הַקְּדוֹשׁ עַל מְכוֹנוֹתָיו

וְלָהֶן גְּדוֹל עוֹמֵד וּמְשֻׁרֵת

דָּרוֹר רָאוּ וְשָׁמְחוּ"

שבת שלום ויום כיפור שמח

"כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם..."

לוח זמנים ליום הכיפורים תשפ"ה

יום ו', ערב יום כיפור

סליחות	05:45
שחרית, התרת נדרים	06:00
שחרית ב'	06:45
שחרית ג'	08:00
מנחה א'	13:30
מנחה ב'	15:30
סעודה מפסקת	
תחילת הצום	17:54
הדלקת נרות	17:54
כל נדרי	18:10
אחרי התפילה שיעור – הרב ארי סט	
שירי היחוד, אחרי השיעור	

7:30 שחרית

בביכ"נ "בית אהרן"	
בביכ"נ ע"מ בחדר האוכל	
מנחה ע"מ בחדר האוכל	15:45
מנחה ב"בית אהרן"	16:00
נעילה	
תקיעה, ערבית, הבדלה, קידוש לבנה	18:36
סיום הצום	18:48

תשובה, תפילה, צדקה

- קופת הצדקה תעמוד בבית הכנסת עד אחרי מנחה בערב יום-כיפורים.
- המקוה יפתח לגברים עד **13:55 בלבד**.
- מבקשים מהציבור להזמין נקלטים ואורחים למקומות פנויים בבית הכנסת.
- למעוניינים להדליק נר נשמה בבית כנסת, הדליקו על השולחן ליד ארון הקודש.
- דפי שמות ההורים, ילדים, חברים לאזכרת נשמות יהיו בכניסה לבית הכנסת.

ימים ראשון עד רביעי

שחרית מניין א	06:00
שחרית מניין ב	06:45
שחרית נוער	08:30
סוף זמן ק"ש	09:35
מנחה וערבית	17:55
שקיעה	18:08-12
ערבית	20:10
ערבית (בשקד ג')	21:00

הבהרה –

הצליה בקדמת עזרת נשים
מערבית, מיועדת לנשים, לאימהות
עם עגלות.
אנא כבדו את המתפללים בקדמת
המרפסת ב"אזור תפילה" ושמרו
על השקט באזור זה.
החנו קלנועית / קורקינט במקום
המיועד לכך.

שוק ארבעת המינים

ביום ראשון י"א תשרי 13.10

משעה 17:00 עד 20:10

ברחבת בית הכנסת

קיבוץ סעד אבל על פטירתה של חברתנו

לאה גולן ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה

הנכד דא' אלן סופר אסמא לאה.

סבתא.

עולם המוסיקה שהשרשת בתוך השבט הגדול שלך, היא המתנה של חיינו, היא הכח שלנו ביום יום. היא היכולת שלנו להביע את עצמינו.

סיפרת שלמדת משפט, מסבא יוסף שכל כך מתאים לעכשיו.

בימים נוראים בתפילת שמונה עשרה כתוב "...תן כבוד לעמך, תהילה ליראיך, ותקווה טובה לדורשיך, ופתחון פה למייחלים לך..." אמרת תמיד להשאיר פתח עבור אלה הרוצים להתבטא וקשה להם להביא את עצמם בכוחות עצמם.

כזו היית. צנועה וענווה. דרך המוזיקה אפשרת לתלמידייך להתבטא ולהביא את עצמם לעשות דברים בכוחות עצמם - מי בלימוד נגינה ומי שלמד לקרוא בתורה ולא הצליח בדרך הרגילה.

לפני כמה שנים קיבלתי לידי שיכתוב של התווים של סבא יוסף ממחנה ברגן בלזן, מיד הלכתי להקליט את אחד הלחנים הדווקא פחות מוכרים ובהתרגשות הלכתי אלייך, השמעתי לך את השיר ומיד התחלת לשיר ביחד עם ההקלטה. האושר על הפנים שלך ילווה אותי כל שארית חיי.

סבתא, אלה לא מילות פרידה אלו מילות תודה והודיה על השנים היפות והרגעים המשפחתיים עם המון מוסיקה שהכנסת לחיי כולנו.

סבתא. אוהב ומתגעגע.

דא'.

תודה ל137 הבריכה

עם סיומה של עונת הבריכה, מבקשת לומר תודות.

תודה ליהודה סימון ולעוזרים שאיתו, על בריכה מצוחצחת, שמורה היטב, מזמינה וצלולה.

תודה על שאפשר לשכור אותה בצורה מסודרת. נכון, לא זול, אבל שווה כל שקל.

לקבל בריכה מתוחזקת ונעימה, עם שירותי הצלה. סיימנו עם טעם של עוד.

והתודה החשובה ביותר מבחינתי, לנשות ה80±, שמגיעות מדי בוקר, ונותנות לי שיעור בהתמדה ובנחישות.

שיעור בשמירת בריאות הגוף והנפש. שיעור באיך לחיות נכון.

שתזכו לעוד שנים רבות של בריאות טובה והרבה שחייה!

שנה טובה, גמר חתימה טובה, ובשורות טובות

צ'רית אגדאל

דברים keje רונן ארז האזכרת השנה לפנינו נבו הי"ד.

בכנות, לא רוצה להיות פה. סליחה שאני לא עומד בכללי הנימוס. מבחינתי אני ואתם, לא באירוע הנכון, ולא בזמן הנכון. בעולם מתוקן כינוס כזה שבאים לנבו היה לחתונה או לכל אירוע משמח אחר. לא לאזכרת השנה. אז סליחה מראש על חוסר הסדר, הבלבול בדברים. והקול הרועד מידי פעם. **הנצחה** - האמת שאף פעם לא הבנתי הנצחות, לא באמת. עד לשנה זו. גם לא כשהורי נפטרו, כשאחי נפטר... מהצד הסתכלתי על המנציחים, ולא בדיוק הבנתי את המרוץ הסיזיפי הזה להנציח בכל מקום ואתר. עד ל 7.10.23

אחרי שנבו נרצח הבנתי- מהי המשמעות האמיתית של הנצחה ומה תפקידה בעולם. לקח לי כמה חודשים לחשוב ביני לביני, ועלו לי כמה תובנות בנדון. תובנות שהתחדדו בטרק בקמינו בספרד בהם היו לי שעות רבות עם נבו. שעות רבות של הליכה לבד מידי יום... **האדם. גופו. נפשו. תרמילו על הגב, ונבו שם ממעל.** בינינו, מה נבו צריך את כל ההנצחות? הרוג מלכות, תופס את השורה הראשונה מול כיסא הכבוד. נמצא במקום הכי גבוה שכולנו לא נגיע אליו. שותה בירה טובה בגן עדן עם זיו. פוגש הרבה חברים טובים, בני משפחה ועוד... אז למה כל המשפחות באטרף הנצחות? **בפשט**, זה עוזר למנציחים. המשפחה, החברים, מנכיח את קיומו, זכרו ועוד. מובן. לא מזלזל בזה. גם אני לחלוטין במרוץ הזה.

מצד שני - ההנצחה היא חרב פיפיות. מחד מנכיחה וזוכרת, מאידך כל הנצחה זה חיטוט ללא הרדמה בפצע פתוח. זה לשייף את הפינות בצדדים, לדקור אותם וזה כואב... והכי גרוע- איך שמסתיים פרויקט הנצחה, אתה נופל לתהום של ריקנות וחלדון, ועד שלא תתחיל פרויקט נוסף אתה ונפשך בבעיה... וחוזר חלילה... לופ אינסופי. **זה הפשט... אבל מה הדרש כאן?**

מחבר יקר - אב שכול מהנובה - למדתי, שכשאדם נולד המשפחה והסביבה קצת מתפרקת ואז נבנית ומתחברת שוב. קצת כמו להכניס מישהו למעגל. כדי שהוא יהיה חלק - המעגל צריך להיפתח, וכל אחד צריך לזוז צעד אחורה - לאפשר מקום למי שנכנס.

המקום הזה - זה התפקיד שהחלל מילא בסביבה ובמשפחה. כי הרי לכל אדם יש תפקיד במשפחה או בחברה- הליצן, האחראי, העמוק, הרגיש, הדואג, פותר הבעיות ועוד... ואחרי שאדם מת? מה עושים עם התפקיד שלו? מה עושים עם החוסר שנוצר במעגל? הרי זה מעגל תפקידים בסופו של דבר מה עושים עם החוליה החסרה הזו?

אז הבנתי - כדי שמעגל החיים המשפחתי ובכלל ימשיך להתקיים - המעגל חייב להיסגר שוב, בשביל זה יש הנצחה. ההנצחה היא לא בשביל החלל עצמו שנזכר אותו לנצח... זה לא בדיוק עוזר לו ההנצחה כאן כדי שאנחנו החיים נוכל להמשיך לחיות. כדי שהמעגל יצליח להיסגר... גם כשהוא כבר לא איתנו. נבו ארד... תמיד צחק שיש לו שם של טייס. סה"כ בן 25 ושבויעים.

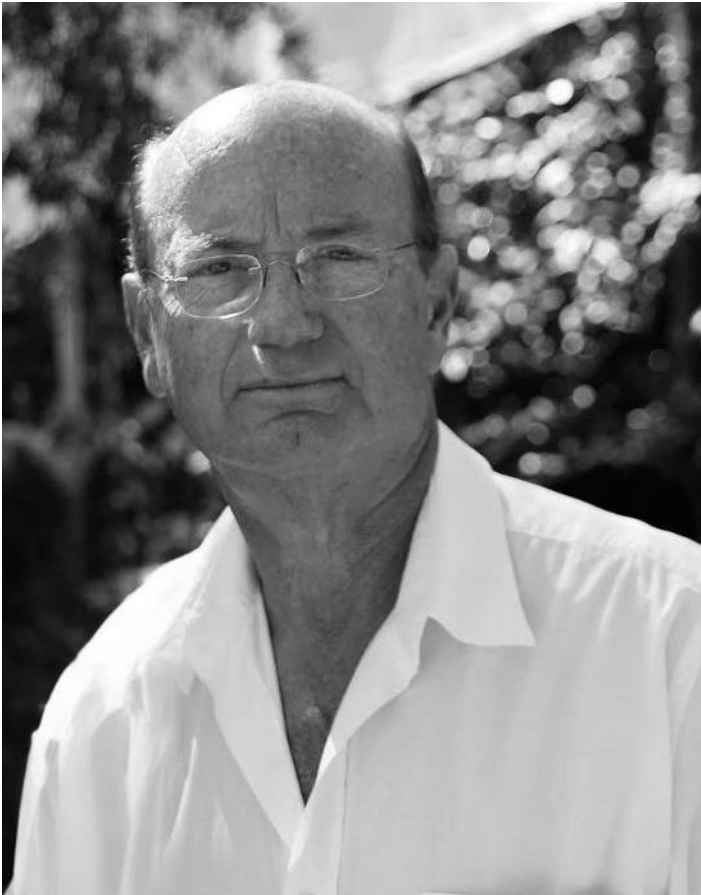
בחור חכם לב, חרוץ ערכי ורגיש שכל מי שסבב אותו - כ"כ אהב. שבחר תמיד להתמקד בטוב. כחצי שנה לאחר הירצחו פתחתי מחברת שהייתה בתיקו. עצרתי בדף השני ומשם לא אזרתי אומץ להמשיך, עד היום. זה היה דף משימות לטווח הארוך שרשם לעצמו. המשימה השישית הייתה "**להוקיר תודה**". כן כן בחור בן 25 לוקח לו כמשימת חיים להוקיר תודה לזולת, כמה לא מובן מאליו, כמה קשה ליישום. נבו האמין שכדי להמשיך את הזיכרון של אדם אהוב שנפטר צריך לאמץ תכונה טובה שלו. ומאז הירצחו אני משתדל לאמץ את הוקרת התודה לזולת. וזה לא כ"כ קל... זאת מבחינתי ההנצחה הכי מדויקת לנבובי.

הנצחה שממשיכה את קיומו גם כשהוא כבר לא איתנו פה. הוקרת תודה שמאפשרת אינטימיות ומפגש אמיתי של לבבות.
ברוח זאת - תודה לכל מי שטרח ובא לפה מקרוב ומרחוק עם כל הכאב ביום זה ובכלל - זה מאוד מחמם את הלב.
אז שוב תודה לכם.

אל"ף אליקו רייכנשטיין ז"ל, חבר קיבוץ כפר עזה שנרצח בשמחת תורה

אליקו, המחונן שלנו, אביה של יערה - אשתו של רותם בנו, היה בסעד ביום כיפור האחרון (תשפ"ד) גם בתפילת "כל נדרי" וגם ב"נעילה", הוא עמד לידי בבית הכנסת, ובסוכות, ביום השלישי של חול המועד ישב אתי בסוכה וסעדנו ביחד. אף אחד מאיתנו לא דמיין שאחרי מספר ימים הוא כבר לא יהיה בין החיים בשמחת תורה, בשבת השחורה, בסביבות 8 בבוקר כבר ידענו שהוא נרצח. הייתי בקשר עם אשתו חניטה שהיתה בממ"ד עד יום ראשון בבוקר. היא דאגה כל הזמן מה יהיה עם הפינוי שלו לאחר שתצא מן הבית. אמרתי לה שאנחנו חייבים לדאוג קודם כל לחיים ואחר כך לנפטרים. בימים שלאחר מכן נשארתי בסעד כי הבטחתי לה שאטפל בפינוי כך שיהיה מכובד. לצערי, רק ביום שלישי אחר הצהריים היתה אפשרות להיכנס בצורה מסודרת להוציא את החללים. נכנסתי לבית מיד אחרי זק"א. לצערנו בגלל הביורוקרטיה עבר זמן עד שיכולנו לקבור אותו, רק ביום רביעי, שבוע וחצי לאחר פטירתו. ערכתי את הלווייה ושם הבטחתי למשפחה שאגיד קדיש במשך 11 חודש כמו שצריך. השתדלתי להקפיד על כך בכל יום שלוש פעמים, וכמיטב יכולתי גם להיות חזן בתפילות. השבוע ביום שלישי ערכנו לו אזכרה במלאת שנה ללכתו מאיתנו, ולכן חשבתי שחשוב לספר על כך, לזכרו.

מספר רותם קראוס על אליקו:

אליקו נולד בשנת 1948 וגדל בקריית מוצקין, הבכור למשפחה של ניצולי שואה. הוא היה גיינג'י עם צחוק מתגלגל, שהותיר חותם בלבבות רבים. את חניטה הכיר במסגרת גרעין הנח"ל, ובשנת 1970 הם נישאו. בשנת 1976 עברו להתגורר בקיבוץ כפר עזה, שם גידלו יחד את ארבעת ילדיהם. אליקו היה אמן בנשמתו וצלם מוכשר במיוחד, שהתמחה בפיסול, ציור ובעבודה עם עיסת נייר. במשך שנים רבות עבד במפעל "כפרית" שבקיבוץ, ותחביבו הגדול היה רכיבה על אופניים. הוא היה שותף בסימון שביל האופניים (סינגל) ביער אסף שמחוני, יחד עם חבריו לרכיבה. בשנותיו האחרונות היה פעיל מאוד בצוות הבוסתן של כפר עזה, והיה בין המייסדים שהקימו אותו, כך המשיך להשפיע ולתרום לחיי הקהילה עד יומו האחרון.

יהי זכרו ברוך.

אלי קראוס

הודעה מקופת בית

קופת בית תהיה פתוחה ביום שלישי 15.10 בין 10-12. תודה רבה.

k"en jnfiem

שלום לכולם,

לקראת האספה ביום שני הקרוב בתאריך 14.10.25 לבחירת נציגי ציבור לועד ההנהלה, ועדת ביקורת וועדת אספות, הנהלת גיל הרך להלן הצגת המועמדים .

ועד הנהלה

הגישו את מועמדותם החברים : לאה בובליל, אבי הלפרין, יענקוש זיוון, מיכל אפרתי, איציק לייכטר, רן נגלר, דוד לנדאו, שרה עברון, אשר רוטנברג, אפרת ביליה, מתניה רפל, יחזקאל לנדאו.

סה"כ הגישו 12 חברים מועמדות . לפי התקנון יש לבחור 7 נציגי ציבור ובהתאם למנגנון לייצוגיות מתקנת- יש לפחות חבר אחד מעל גיל 70 ואחד מתחת לגיל 40 , לפחות שני נציגים מכל מגדר.

1. לאה בובליל.

גרה בקיבוץ מזה 5 שנים. מחנכת כיתה ו' בבית חינוך בארות, לקחתי חלק בצוות הניהול של המקום. בוגרת תואר ראשון בחינוך ותואר שני בממשל ומדיניות ציבורית.

אני רוצה להתייחס לכמה נקודות שזקוקות בעיני לתשומת לב בקבלת החלטות במזכירות ואולי אוכל להועיל במידה ואהיה חלק ממנה-

1. פרט וכלל- הקיבוץ הוא מערכת מורכבת אשר חיי הפרט והכלל שזורים זה בזה. זה חלק מן הכוח שלנו וזה גם חלק מהחולשה שיכולה להיות. כחלק מקבלת ההחלטות בקיבוץ צריך להיות ערים למורכבות בין תהליכים גדולים שרוצים להניע לבין המחויבות שלנו להיות רגישים ולראות את הפרט וצרכיו.

2. ה 7/10 הייתה נקודת מפנה עבורנו כקהילה ועבור המדינה שלנו כולה. אחד הדברים הטובים שיצאו ממנה זה היכולת שלנו להביט על דברים שעשינו מתוך הרגל ולבחור בהם מחדש, לחשוב מחוץ לקופסא ולהצליח להפריד תפל ועיקר.

3. הקיבוץ המתחדש- בתור צעירה בקיבוץ מתחדש רואה חשיבות במזכירות מגוונת. כאשר הדור הוותיק מגיע עם ניסיון וחכמת החיים שלו והדור הצעיר מביא את החדשנות והיצירתיות. עבודה משותפת היא הצעד הנכון.

2. אבי הלפרין

אני מבקש להציע את המועמדות שלי לועד הנהלה.

יש לי ניסיון כחשב קהילה שנים רבות.

יש לי ניסיון רב בנושאים כלכליים.

יש לי ניסיון רב בניהול פנסיוני שיש לו חשיבות רבה בקהילה שלנו.

יש לי ראייה קהילתית, יש לי ניסיון בעבודה בצוות.

אשמח להיות חלק מועד הנהלה לטובת קיבוץ סעד.

3. דוד לנדאו

מעל שנה זכיתי להיות משקיף במזכירות. השנה האחרונה הביאה שינויים ואתגרים לא פשוטים עם שאלות ישנות וחדשות עבור כל אחד מאיתנו לחוד, וכקהילה. השנים הקרובות יהיו שנים של התמודדות, ריפוי, בנייה והתחדשות. להיות נציג ציבור בתקופה זו וחלק מהובלת התהליכים בשנים הקרובות היא זכות ואחריות גדולה. אני רואה בתפקיד חבר מזכירות הזדמנות לתרום לניהול ההליכים בשיח ובשקיפות עבור הציבור, ולחזוק אמון הציבור. עכשיו יותר מתמיד. קהילת סעד יקרה לי, ואשמח לתרום מכישורי ומיכולותיי בתפקיד זה עבור המשך צמיחתה ועתידה.

4. איציק לייכטר

כיום אני חבר במזכירות, רואה את המשימות שיש לפנינו וחושב שאוכל להמשיך לתרום מנסייני ומכך שאני מעורב בנעשה בתחום המשקי והחברתי. עברנו תקופה קשה ואני מעוניין להיות מעורב בהמשך

5. יענקוש זיוון

אני שמח להגיש את מועמדותי למזכירות סעד על תקן נציג ציבור בגיל הביניים (50-70). נולדתי בסעד וכל חיי הבוגרים אני חבר קיבוץ סעד. שנים רבות עסקתי בעיקר בתחום המשקי, מרכז גדי"ש, מגדל תפ"א, ויותר מ 20 שנה ניהלתי את מפעל הגזר שהיווה אחד מענפי משק סעד המרכזיים. שנים רבות ישבתי ב"וועדת משק" שהפכה עם הזמן ל"הנהלה המשקית" ואח"כ לדת"א, והרגשתי שסעד היא ביתי ומקום משמעותי עבורי ועבור משפחתי. לצד עיסוקי המשקיים, הייתי חבר בעבר בהנהלת הקהילה, ובוועדות חברתיות שונות. לפני 9 שנים פרשתי מניהול מפעל הגזר, ולצד מקצועי החדש (הדרכת טיולים) אני מוצא שיש ביכולתי לתרום לסעד דרך חברתי בוועד ההנהלה (המזכירות). בגילי, ולאורך שנים של עשייה בתחום המשקי והיכרות טובה של הגילאים המבוגרים בקהילתנו, דרך עבודה סיעודית בה עסקתי לאחרונה, אני מביא אתי ניסיון והבנה של הצרכים של מגוון רחב של גילאים, וכן מערכות כלכליות הקיימות בסעד והעומדות לפתחנו בזמן הקרוב. בשלוש השנים האחרונות שימשתי נציג ציבור במזכירות היוצאת וניסיון זה מקנה לי יתרון משמעותי להמשך חברתי במזכירות. כמו כן שימשתי כנציג המזכירות בדירקטוריון תאגיד האחזקות (דת"א), שהוא מקום טבעי עבורי לאחר כל שנותיי כחבר ועדות המשק וכבוגר הקורס לדירקטורים. העיקרון שתמיד עומד לנגד עיני הוא לעשות ככל יכולתי כדי שיהיה לכלל חברי הקהילה כאן מקום שטוב, נעים וראוי לחיות בו. בכדי שעיקרון זה אכן יתממש יש לשנס מותניים ולהתחבר למוקדי קבלת ההחלטות שבקהילה, ויש לי את הרצון והניסיון הדרוש לכך.

6. מיכל אפרתי

בת 33, נשואה לברקאי, ואם לארבעה ילדים. חברת קיבוץ משנת 2018, ומתגוררת בקיבוץ כל חיי. בעלת תואר ראשון בכלכלה וניהול, ועובדת במחלקת הנהלת החשבונות בקיבוץ 66 שנים וכשנתיים גם חשבת שכר חברים בקיבוץ. בנוסף, בשנה וחצי האחרונות הייתי חברת מזכירות. אני חושבת שאני מתאימה להיות נבחרת ציבור במזכירות סעד, ויש בי רצון עז לתרום ולקחת חלק בפיתוח וקידום איכות החיים של כלל התושבים והחברים בסעד. אני משתדלת מאוד להיות נוכחת באסיפות, ולהיות מעורבת בדיונים הציבוריים המתעוררים בקהילתנו. יש לי היכרות מעמיקה עם רוב התושבים והחברים, עם אורח החיים בסעד, ורוח סעד ההיסטורית, ועם החידושים שנושבים בה.

7. רן נגלר

עד לפני שנים בודדות, קיבוץ סעד היה מצוי במשבר כלכלי ובאופן טבעי עיקר תשומת הלב והמאמצים הוקדשו לנסיינות יציאה מהמשבר. הדאגה מהמצב והרצון לסייע בתהליך השיפור שלו, הובילו אותי להיות נציג ציבור בדירקטוריון. הצטרפתי לקבוצת אנשים מוכשרת אשר עשתה ועושה ככל יכולתה לשיפור המצב הכספי וליצירת צמיחה ופיתוח של משק סעד. המאמצים לאורך השנים האחרונות של ההנהגה הכלכלית של סעד ושל מנהלי הענפים וכלל העובדים נושאים פרי והמשק חזר להציג מספרים משכנעים המראים על ריווחיות ויציבות. בנקודת זמן היסטורית זאת, לאור המלחמה שנכפתה עלינו ויצרה מציאות חדשה ומורכבת, חשתי שזה הזמן הנכון לסיים את חלקי כנציג בדירקטוריון ולהקדיש את מירב יכולותיי, זמני ומרצי לפעילות במסגרת המזכירות

אשר אמונה על בניית אסטרטגיה וראיה רחבה גם כלכלית וגם חברתית ועל התמודדות עם אתגרי השעה הרבים אשר ניצבים לפתחנו.

אני מאמין כי ביכולתי למלא בהצלחה את התפקיד תוך שימת דגש על רגישות חברתית ומתן תשומת לב אישית לאנשים החיים בינינו בקיבוץ ולצרכים המיוחדים של כל אחד ואחת. החיים בקיבוץ ובתקופת המלחמה במיוחד, מדגישים את הצורך בקשב רגשי גבוהה וביכולת לנתח ולהבין מצבים חברתיים על מנת לקבל החלטות מושכלות נכונות תוך מתן תשומת לב מעמיקה לצד החברתי ולצד הכלכלי גם יחד. באופיי, אני אדם אשר מנהל תקין הינו בראש מעייניו ודוגל בשקיפות ושיתוף הציבור בקבלת החלטות. אני מאמין שגם אם בנושאים מסוימים בהן יש להנהלות זכות לקבל החלטות, עליהן לבחון את מידת הרגישות החברתית של הציבור לנושא המסוים ואם הנושא מורכב, טעון או רגיש אף להביא את הנושא להצבעה גם אם הדבר איננו מחייב.

אני מבטיח לנסות ולעשות ככל יכולתי על מנת לחזק את אמון הציבור בדרך בה החלטות מתקבלות ולהשתדל שכמה שיותר אנשים מתוכנו ירגישו מעורבים בעשייה ושכמה שפחות אנשים ירגישו שקופים וחסרי השפעה. שותפות הגורל של כולנו, כאן על אדמת הנגב המערבי בזמן המיוחד והרגיש הנוכחי, ראוי ונכון שתצמיח אותנו לגבהים חדשים שטרם ידענו אך זה יקרה רק אם נשכיל ללכת כולנו יחדיו תוך אמון הדדי בינינו.

8. שרה עברון

אני חברת הקיבוץ כ 40 שנה, שימשתי במשך השנים בתפקידים רבים בקיבוץ ובהם: מנהלת הקהילה, מנהלת החינוך הבלתי פורמאלי, ויו"ר ועדת ביקורת. היום אני מזכ"לית תנועת הקיבוץ הדתי, מכהנת בתפקיד קרוב לשלוש שנים. בעבר ניהלתי את בית הספר העל יסודי בקבוצת יבנה, הייתי המנכ"לית של מרכז יעקב הרצוג בעין צורים, ועמדתי בראש אגף החינוך הכללי בעיריית ירושלים, כל אלה תפקידים עם פרופיל של עשייה ציבורית.

9. אשר רוטנברג

בן 39, נשוי לנעמה ואבא לשחר, טל, אורי ועמית. גר בקיבוץ סעד כבר 14 שנים. קצת על עצמי, לאורך השנים החזקתי במספר תפקידי ניהול בחברות שונות בתחום הנדל"ן וכיום מנהל פרויקטים בתחום המגורים בחברת דמרי. כחבר קיבוץ לקחתי חלק בוועדות/צוותים שונים - קליטה, גיל הרך, צוות נדל"ן, צוות אורחות חיים ועוד. עתיד הקיבוץ וקהילת סעד חשוב לי מאוד. אנחנו בעיצומם של אתגרים משמעותיים וברור כי עוד צפויים לנו אתגרים רבים בשנים הקרובות. לאור זאת, אשמח לתרום מיכולותיי, מזמני ומרצי לטובת המשך ההתפתחות והצמיחה של סעד.

10. אפרת ביליה

שמי אפרת ביליה נשואה לטל ואמא לחמישה ילדים. גרה בסעד ב14 שנים האחרונות. עוסקת בחינוך, בעבר בבית הספר דע"ת וכיום מחנכת בתיכון נריה בשדות נגב. אני מאמינה בכוחות הטמונים בקהילה, באנשים הטובים ובמבנה הקהילתי. אשמח לתת מעצמי, לחשוב ולדון בכדי לקדם את הקהילה ולקחת חלק ושותפות בתהליכים משמעותיים העומדים לפתחנו. פתוחה לדעות מגוונות ובאה עם רצון להיטיב. סעד יקרה לליבי ואשמח לקחת חלק בתהליכים השונים בקהילה.

11. מתניה רפל

בהמשך לפניית משאבי אנוש לציבור, אני מציג את מועמדוטי לוועד ההנהלה, וזאת לאחר שכבר כיהנתי בתפקידי ניהול בסעד, כולל ריכוז משק. ההכשרה שלי כוללת – בין השאר - לימודי תואר ראשון בחקלאות וכלכלה, ותואר שני במנהל עסקים. (שניהם מהאוניברסיטה העברית), וכמו"כ השלמתי קורס להכשרת יושבי ראש בדירקטוריונים קיבוציים (באוניברסיטת ת"א). לענ"ד יש לי ראיה קהילתית רחבה; ועל יחסי אנוש טובים, ויכולת לעבודת צוות יעידו אחרים ולא אני. מחויבות לחיסיון וסודיות, נראים לי טריוויאליים.

12. יחזקאל לנדאו

אני גר בסעד מאז הולדתי לפני למעלה מ-64 שנים, וחבר בקיבוץ למעלה מ-40 שנה. לפני קצת יותר מ-20 שנה סיימתי 6 שנים כמנהל הקהילה בסעד וחזרתי לעבודתי בחינוך. ב-17 שנים האחרונות מנהל את בית הספר דע"ת בסעד. קיבוץ סעד חשוב לי מאוד, ובעיקר צביונו הדתי והערכי והיותו חברת מופת בעיני. למרות העומס בעבודתי כמנהל ביה"ס, חושב שאוכל לתרום מנסיוני וכישורי לוועד ההנהלה.

ועדת ביקורת

הגישו את מועמדותם החברים: איתמר סימון, דניאל לזר, דני יום טוב בקול קורא פורסם שדרושים 3 נציגי ציבור: שני חברי קיבוץ וחבר אחד (תושב) אגודת המתיישבים (אחד מהם יבחר ע"י חברי הועדה כיושב ראש הועדה). לצערנו לא הגישו מועמדות חברי אגודת המתיישבים.

1. איתמר סימון

ברצוני להגיש את עצמי למועמדות לוועדת ביקורת. כיום אני עובד כמבקר פנים של חברת Vishay ואני חושב שאוכל לתרום מניסיוני להתנהלות וועדה

2. דניאל לזר

בתחילת שנות ה-2000 הייתי מזכיר הקיבוץ במשך שש שנים. בתקופת כהונתי וביוזמתי נכתב והתקבל תקנון הביקורת בסעד שלמעשה לא ייושם ממש עד היום. אינני חבר כיום באף וועדה ואני מתאים לתפקיד לפי הדרישות של קול הקורא. אני חושב שאני מתאים לתפקיד ויכול לתרום לקיבוץ בכך.

3. דני יום טוב

קצת על עצמי: שמי דני יום-טוב, יליד 1966, נשוי להילרי, אב לחמישה בנים, גר בסעד משנת 1991. למה אני רוצה להיות חבר בוועדת ביקורת: אני חושב שגוף ביקורת הוא דבר חיוני למנהל תקין. בשנים האחרונות לא קיימת וועדת ביקורת בסעד למרות החלטת האסיפה, ואני מרגיש צורך לעזור "להרים את הכפפה". בעיניי, "מנהל תקין" זה בדיקות בפועל שהמוסדות פועלים על פי תקנון הקיבוץ וחוקי המדינה, קיום החלטות של המוסדות השונים, החלטות ברמה של אסיפה/אגודה מתקבלות באסיפה/אגודה ולא במוסדות אחרים, קידום שקיפות ככל שניתן. בנוסף, שיהיה גוף נוטרלי שחברים יוכלו לפנות אליו שאלות הקשורות להתנהלות המוסדות השונים, ולהאיר על הצורך להבהיר דברים/נוסחים. למה דווקא אני: אני מעורב בקהילה (הייתי בעבר חבר בוועדת דת, ועדת תרבות, במועצה, והנהלת הקהילה), ומקפיד להשתתף באסיפות. יש לי ניסיון רלוונטי עשיר בביקורת פנים, כמבקר פנים

וממונה בטיחות של מפעל סיפן - אני בעל הסמכה כ"מבקר פנים" למערכות ניהול איכות במסגרת ISO 9001:2008, וממונה בטיחות בעל כשירות בתוקף.

ועדת אספות

הגישו את מועמדותם החברים: סלעית לזר, יניב עקיבא בקול קורא פורסם שדרושים 4 נציגי ציבור: רכז/ת, שני חברי קיבוץ וחבר אחד (תושב) אגודת המתיישבים לנושאים הקשורים לאגודה הקהילתית. לצערנו לא הגישו מועמדות חברי אגודת המתיישבים ועוד חברי קיבוץ והוועדה תהייה בחוסר.

1. סלעית לזר

בת 45. הגעתי לסעד לפני 24 שנים (ורבע 😊). במקצועי אני אגרונומית ומדענית, חוקרת פיזיולוגיה והתפתחות של צמחים. במהלך השנים כיהנתי בתפקידים קהילתיים רבים ומגוונים (מועצת הקיבוץ, הנהלת הקהילה, הדירקטוריון החקלאי והמזכירות, ועדות צעירים וקליטה, צוותי שיוך דירות, אופק חדש ועוד), ובין השאר הייתי חברת ועדת אסיפות ויו"ר האסיפה במשך למעלה מעשור.

2. יניב עקיבא

חבר קיבוץ כבר כמעט 10 שנים. אסיפת הקיבוץ היא מדורת השבט שלנו שבה מתקבלות ההחלטות החשובות. חשוב שהם יתנהלו בצורה שקופה וידועה מראש ולכן ביקשתי להיות חלק מועדת אסיפות.

הנהלת גיל הרך

הגישו את מועמדותם: חן כהן, ענבר לנדאו, אושר ברנע ורננה יערי בקול קורא פורסם שדרושים 6 נציגי ציבור: 5 נציגים לילדים במערכת וחבר/ה קהילה ללא ילדים במערכת לצערנו הגישו רק 4 מועמדות והוועדה תהייה בחוסר.

1. ענבר לנדאו

נשואה לניצן וגרה בקיבוץ כבר 6 שנים. אמא של עופרי, ארבל ויהב. אני רוצה להציע את עצמי להנהלת גיל הרך בעיקר כי אכפת לי. אכפת לי מהמערכת הזו שהיא מיוחדת וקיבוצית ועוטפת, אכפת לי שהילדים והגננות יבואו בשמחה כל בוקר אל הגן. קצת עליי- עבדתי בחינוך בעבר עם בני נוער בעיקר במסגרות שונות ומגוונות. היום אני בחופשת לידה ומחפשת את דרכי המקצועית. אשמח לקחת חלק בחשיבה ובהובלה של המערכת הנפלאה הזו.

2. חן כהן

נולדתי וגדלתי בקיבוץ וכיום חברת קיבוץ. שלושת ילדיי התחנכו ומתחנכים במערכת הגיל הרך בסעד, שניים מתוכם נמצאים כיום במערכת. חשוב בעיניי לקחת חלק בהנהלת הגיל הרך כדי להשמיע את קול ההורים למערכת ובמקביל כמובן לשקף להורים את צרכי המערכת, יכולותיה ומגבלותיה.

אני מאמינה בשיתוף פעולה בין הצדדים, שקיפות והבנה. ללא כל אלו למערכת יהיה קשה להתקיים. אשמח מאוד לקחת חלק בהנהלת הגיל הרך ולהיות חלק משמעותי בהובלתה קדימה.

3. אושר ברנע דומיניץ

אני בת קיבוץ, נשואה לשחר ואם לארבעה חמודים. עסקתי מספר שנים בטיפול רגשי בילדים, וכעת אני עוסקת במחקר ופיתוח ידע בתחום של רווחה, חוסן וטראומה אצל ילדים. אני מגישה את מועמדותי מתוך רצון לקחת חלק בהצעה קדימה של מערכת הגיל הרך בפרט והחינוך בכלל (הייתי שמחה אם היה מדובר בהנהלת חינוך 0-18 כפי שהוחלט בעבר). אני חושבת שמשבר המלחמה אותו חווינו ועדיין חווים מספק הזדמנויות רבות שחשוב לתפוס. הן ברמת המשאבים והן ברמת החשיבה - מה מקומה של מערכת הגיל הרך בקיבוץ ומה חשוב לנו כהורים שיהיה בה? אשמח להיות חלק מהנהלה שמעמידה חזון ופועלת למען הילדים.

4. רננה יערי

נשואה לזיו ואמא של טהר (שמסיימת השנה את חוק לימודיה 🎓), מגישה מועמדותי להנהלת הגיל הרך, בגלל הרצון להשפיע על דור ההמשך. רואה את זה כמשימה חשובה לשנים הבאות ולצמיחה הדמוגרפית.

ברצוני להודות לכל מי שהגיש/ה מועמדות לוועדות השונות ומוכן/נה להיות שותף/פה ולקחת חלק בהתהוות עתיד סעד.

נאחל בהצלחה לכל המועמדים .

עוד עדכונים

- שגית דניאלי החליפה את מיכל ביליה כאחראית/תפעול מועדון לחבר וחדר הנצחה החל מ- 1.10.24. נאחל לשגית בהצלחה בתפקיד החדש ולמיכל בכל אשר תפנה.

משרות שעדין פתוחות:

- מנהלת חינוך לגיל הרך , קול קורא פורסם בקהילנט של סעד, ברשתות ובפורומים שונים בחוץ . נשמח שתפיצו לכאלה שאתם חושבים שמתאימים להצטרף למערכת החינוך הנפלאה שלנו.
- רבש"צ - יצא שוב פעם קול קורא בקהילנט והוצאנו גם מכרז חיצוני.
- עובדים לכולבו

לכל קהילת סעד היקרה, גמר חתימה טובה

ליילק ויאדר - מנהלת מ"א סעד

מלא טוב לציונה וירידיה סאף
ואלכזי ויילק
להולדת הבת / נכדה
שתזכו לצדפה בנחת ובשמחה

טקס הזכרון הראשון לאירועי ה-7.10

לפגישה הראשונה של צוות הטקס, הגיעו חברות ועדת הנצחה מוכנות עם רעיון מגובש שצריך היה רק להוציא לפועל. הרעיון הגיע ממושג בתחום הפסיכולוגיה שנקרא PTG "צמיחה פוסט טראומטית", כלומר- היכולת לצמוח ולגדול דווקא מתוך המשבר.

לאחר לילה של מחשבות, עלו בקבוצת הוואטסאפ צרכים חדשים ושונים לחלוטין שדרשו חשיבה מחדש על כל הקונספט. עלו תחושות שחסרה לנו כקהילה התייחסות ישירה לטראומה ממנה עלינו לצמוח, לפני ההתייחסות לצמיחה; שאולי עלינו לעצור לרגע ולהתבונן באירועי היום הזה ובמה שהם מעוררים, ולא רק בחיים שלאחריהם. חברות ועדת הנצחה, בגמישות ופתיחות מופלאות, הקשיבו לדברים בקשב רב, ולאחר פגישה ממושכת התקבלה ההחלטה לשנות כיוון לחלוטין וליצור ערב שעוסק כולו במאורעות שמיני עצרת. בערה בכולנו התחושה שהטקס הזה שמתקיים לראשונה בחיינו הלאומיים, הקהילתיים והאישיים, לא יכול להיות עוד טקס זכרון.

התמודדנו עם לבטים רבים בנוגע לאופי הטקס ותוכנו: האם נרצה ליצור טקס פנימי בלבד, או לפתוח את השערים לכל מי שמרגיש רצון או צורך להגיע? האם עלינו להתייחס רק להתרחשויות הקשורות לקהילה שלנו, או גם להתרחשויות הקשות ביישובים סביב לנו? איך ועד כמה לשתף את הציבור בטקס עצמו, בלי להאריך יתר על המידה? עד כמה לדבר על הכאב והזכרון, למול הצמיחה והתקומה?

בעבודה על תכנון הטקס עצמו, דנו ארוכות בכל אחת מהשאלות הללו. החלטנו בסוף לנסות וליצור ערב אינטימי ומשתף, שמתרכז בקהילה ופרטיה ומבקש לייצר מקום להכיל את החוויות והזכרונות של כולנו מהיום ההוא. רצינו ליצור ערב שינוע בין שיח ושיתוף אישי (אבל לא בקונספט החוזר של מעגלי שיח...). לבין משהו קהילתי ומאחד.

מתוך כל הרצונות הללו נולד הערב הזה.

התערוכה ביקשה לתת מקום לחוויות שלנו; מאז שמיני עצרת, בכל מקום שבו היינו. ביקשנו לשלוח אלינו תמונות, טקסטים ומוצגים שונים שמסמלים את התקופה, וב"ה נענינו בצורה מרשימה - אותה יכולתם לראות בתערוכה שהוצגה בערב עצמו.

יחד עם זאת, כדי לאפשר מקום עבור מי שהתערוכה כבדה מדי עבורם ומעדיפין לתעל את התחושות לעשייה, בקומת הקרקע אפשר היה להכין כלניות חימר, הצפויות להיות חלק ממיצג הנצחה שיוצב בע"ה בכיכר סעד (בכניסה לשער החדש). פרי יוזמתה של מירב ארד יחד עם מרי סולומון.

את אולם הטקס עצמו סידרנו במעגלים (ואפילו אנחנו לא העזנו לקוות שיגיעו כ"כ הרבה אנשים, תודה על ההיענות הגדולה וההתארגנות סביב מקומות הישיבה), על מנת ליצור תחושה קהילתית עוטפת. לאפשר ישיבה "פנים בפנים" ולתת לכולם תחושה שהם חלק מהערב, ולא קהל שצופה בהתרחשות חיצונית לו. מכאן גם הגיע הרעיון של הדוברים הישובים במקומותיהם השונים במעגל - שרון, הרב ארי, ענבר לנדאו וחיים לנדסמן, בשילוב השירה בציבור, אותה הוביל אלי קראוס עם צמד הנגנים המוכשרים - אסף סוברי בגיטרה ועידן גיימס בקלרינט. זו כמובן גם הזדמנות להגיד לכולם תודה רבה על ההתגייסות והביצוע, על אף המורכבות הרגשית. תודה רבה לצוות האורקולי המקצועי והמיומן, שנענה לכל הבקשות (המשונות) שלנו - דותן, יאיר ואשר, לרננה על שהעמידה לרשותנו כל מה שרק ביקשנו ולקובי צלם הבית.

השקענו זמן רב במחשבה איך להזכיר את הנופלים "שלנו", בלי להכביד על המשפחות ביום הזה. וכך עלה הרעיון להשמיע הקלטות ולהחשיך את האולם על מנת לתת להן נוכחות משמעותית יותר. את ההקלטות ששלחו המשפחות ערכה בתאל צברי משדרות, כשברקע נשמעת היצירה שהלחין צור סגל לאחר שמיני עצרת (והושמעה גם במהלך התערוכה).

בנימה אישית יותר נגיד שניגשנו לתכנון הערב הזה בחרדת קודש של ממש, מתוך רצון ליצור משהו שיהיה נכון ורגיש ומותאם. עבורנו הערב והעבודה עליו היו מרגשים ומשמעותיים מאוד.

תודה לכל מי שלקחו חלק בתערוכה, ולכל מי שהיו חלק מהערב הזה.

לסיום, נציין שהעבודה על 150 (!) כלניות החימר שהוכנו בערב רק התחילה. בהמשך נזמין את הציבור לקחת חלק בשלבים הבאים של התהליך.

מכאן, בע"ה, רק בשמחות.

ועדת הנצחה - מיכל ביליה, טלי שולץ, שלומית שלומי ורונית ברט
וצוות הערב - סלעית לזר, רעות מלכה, מרי סלומון, אורלי וידס, נגה ויס ונעם אש צונץ

מילות השיר "לפתח הר געש" שכתב דן אלמגור וקראה בטקס ענבר לנדאו.

קְשָׁאֲתָה קוֹרָא בְּעֵתוֹנִים
 עַל הַתְּפָרְצוֹת הַר גְּעֵשׁ בְּסִיּוֹנְיָהּ,
 עַל קְבוֹרָתָם שֶׁל שְׁנֵי כְּפָרִים שְׁלָמִים
 בְּצ'יָלָה אוֹ בְּהָדוּ ;
 קְשָׁאֲתָה קוֹרָא בְּעֵתוֹנִים,
 אֲתָה שׁוֹאֵל אֶת עֶצְמָדָה : "מִדּוּעַ?
 מִדּוּעַ זֶה שְׁבִים הָאֲכָרִים
 דְּנוֹקָא לְמִדְּרוֹנוֹת אֲשֶׁר בְּגָדוּ?
 מִדּוּעַ זֶה אֵינָם נָסִים מְשִׁים
 וּמְחַפְּשִׁים מְקוֹם יוֹתֵר בְּטוּחַ,
 שְׁבוּ יוֹכְלוּ, סוֹף־סוֹף, לַחֲיּוֹת בְּשִׁקְט
 אַחַת וּלְתַמִּידָה?"

הָרִי אַחַת לְכָל כְּמָה שְׁנִים –
 כָּךְ בְּפָרוּשׁ כְּתוּב בְּעֵתוֹנִים –
 שׁוּב תִּתְפָּרֵץ הַלְבָּה מִן הָהָר
 וּתְאַיֶּמֶת שׁוּב עַל כָּל הַכְּפָר.
 מִדּוּעַ זֶה אֲתָם כֹּה מְתַעֲקָשִׁים,
 מִדּוּעַ אֶת הַכְּפָר אֵינְכֶם נוֹטְשִׁים
 אַחַת וּלְתַמִּידָה?"

וְאִז – פְּתָאוּם – אֲתָה מְבִין אוֹתָם :
 אֶת הָאֲכָר שֶׁעַל הַצ'ימְבוֹרְסוֹ
 וְאֶת הָאִם שֶׁעַל הַפּוּג'יֶסָאן,
 וְהִילָד עַל הַזּוּב.
 גַּם הֵם יוֹדְעִים, וְדַאי, שֶׁבְּעוֹלָם
 פְּנוֹת שִׁקְטוֹת יוֹתֵר מֵהַר הַגְּעֵשׁ,
 וְאֲדָמָה מוּצָקָה מִזֵּו
 שְׁבָה טְמוּנִים בְּתֵי אֲבוֹתֵיהֶם.
 גַּם הֵם יְכָלוּ, אוֹלִי, לְזוּז מְשִׁים
 וּלְחַפֵּשׂ מְקוֹם יוֹתֵר בְּטוּחַ,
 שְׁבוּ יוֹכְלוּ, סוֹף־סוֹף,
 לַחֲיּוֹת בְּשִׁקְט
 אַחַת וּלְתַמִּידָה.

יֵשׁ לְפַעֲמִים, אֲתָה פּוֹגֵשׁ תִּזְרָה,
 וְהוּא שׁוֹאֵל : "אֲמַר נָא לִי, מִדּוּעַ –
 מִדּוּעַ מְתַעֲקָשִׁים אֲתָם לַחֲיּוֹת
 דְּנוֹקָא לְפִתַח הַר הַגְּעֵשׁ?
 הָרִי נִתֵּן לְמִצָּא עוֹד בְּעוֹלָם
 פְּנוֹת שִׁקְטוֹת, לְלֹא עֵשׂוֹן וְרַעֲשׁ,
 וְאֲדָמָה מוּצָקָה וְטוֹבָה
 שְׁלֹא תִרְעַד מִתַּחַת רַגְלֵיכֶם.
 מִדּוּעַ זֶה אֵינְכֶם זְזִים מְכָאן
 וּמְחַפְּשִׁים מְקוֹם יוֹתֵר בְּטוּחַ,
 שְׁבוּ תוֹכְלוּ לַחֲיּוֹת, סוֹף־סוֹף,
 בְּשִׁקְט, אַחַת וּלְתַמִּידָה?"

עֵיט טַלּוּם טוֹבָה וּמְרָכָה / לִיפּא אהרונִי

שנת תשפ"ה באה אלינו
להאיר את אורח חיינו,
להסדיר כל דבר במועדו
וליהנות תמיד מטוב חסדו.

רבֵּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

ליפא אהרונִי,

מוותיקי הקיבוץ, חבר גרעין ז'.
בין תפקידיו הרבים בסעד היה
מא"ז, רכז תרבות, חזן, ועורך ליל
הסדר המרכזי.

היה גם מזכ"ל בני עקיבא.
ליפא מוכר כמומחה לגימטריה,
חידונאי, וכותב שירים, חרוזים,
ומקאמות.

ראש משפחה של 4 דורות בסעד.

נתת לנו אָרְץ וּמְדִינָה - נְחֻלַת אַבּוֹת
בְּמַחִיר לֹא קָטָן שֶׁל דָּמִים וְקַרְבָּנוֹת,
אָרְץ עִם נְשָׁמָה יְתָרָה, עִם מִשְׁהוּ יְחִוּדִי
אָרְץ שֶׁבְּקִרְבָּהּ זְכַל לְחַיּוֹת בְּגִאָוָה כָּל יְהוּדִי.

אָרְץ שֶׁבָּהּ הַשְׁקֵעַנִי הִרְבָּה יָזַע וְעָמַל
כְּדִי שֶׁתִּשְׁגָּשֵׁג, תִּתְפַּתֵּחַ, תִּתְפָּרַח וְתִגְדֹּל,
אֶךְ עֲדָן נִשְׁאַרוּ אוֹיְבִים מִסָּבִיב,
וְגַם בְּתוֹכָהּ נוֹשָׂא הַבְּטָחוֹן דִּי מְכַאֵב.

אָרְץ שֶׁנִּקְבְּצוּ וּבָאוּ אֵלֶיהָ מְכַל הַגְּלִיּוֹת,
וְעוֹד רַבִּים הִיְהוּדִים שֶׁעִינִיָּהֶם בָּהּ תְּלוּיּוֹת,
אֶךְ נוֹצְרוּ וְנוֹסְפוּ בְּעִוֹת קִיּוֹם מְכַבִּידוֹת
וְאַבְטָלָה וְעֵנִי וְתֵאוֹנוֹת דְּרָכִים וּמִינֵי מַעֲיָדוֹת.

אָרְץ שֶׁמִּצּוּיִים בְּתוֹכָהּ גְּדוּלֵי תוֹרָה וּמִדָּע,
אִישֵׁי חֲכָמָה, הַגִּוִּת וְסִפְרֵי וְאַנְשֵׁי עֲבוּדָה,
אֶךְ יֵשׁ שְׂמַמַּל וְנִמְיִן עִם חֲלוּקֵי דַעוֹת קִיצוֹנִיִּים
וּפְעַר הוֹלָךְ וְגָדַל בֵּין דְּתֵיִים לְחֲלוֹנִיִּים.

אִין לָנוּ טַעֲנוֹת נִגְדָד רַבּוֹן הָעוֹלָם,
הֵן זֹ הָאָרְץ שֶׁלָּנוּ הִיְחִידָה בְּעוֹלָם.
אוּלֵי בְּנֵינוּ וּבְצַעֲנוּ וְנִצְרָנוּ מֵהָר,
הָרִי הַמְּשִׁימוֹת גְּדוּלוֹת, וְרִצִּינוּ מָה שְׂיוֹתֵר,
אֶךְ מִי כְּמוֹד יוֹדַע שֶׁהָיוּ לָנוּ כְּנוֹת טוֹבוֹת,
מִי כְּמוֹד יוֹדַע שֶׁהַקְּרַבְּנוּ הִרְבָּה לְמַעַן הָאָרְץ הַזֹּאת.

אֲזִי אֶנָּא מִמָּד, תֵּן לָנוּ אֶת הַכַּחַם וְאֶת הַתְּבוּנָה
לְהִתְמוֹדֵד וְלְחַיּוֹת כָּאֵן בְּמִשְׁתֵּי, בְּדָרָךְ הַנְּכֹונָה.
אֲבִינוּ מִלְּפָנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַנֵינוּ, אֲבִינוּ מִלְּפָנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ.
שִׁים שְׁלוֹם עֲלֵינוּ בְּאָרְץ הַזֹּאת, חֵן וְחֹסֵד טוֹבָה וּבְרָכָה.

חוסן קהילתי

בהמשך לעדכון הקודם שלי בו פרטתי על תכנית עבודה להמשך ועל הסדנאות שיפתחו פה בעה, חשוב לי לשתף כי לאחר שפנינו בשאלון מיפוי צרכים לציבור ואספנו את החומרים שהבאתם לפתחנו באמצעותו, במפגשים ושיחות עם דבורה ועם גורמים מקצועיים בקבוץ, ולאור כל אלו בנינו מערך סדנאות בשיתוף מרכז חוסן שבמועצה, מעיין עוסית הקיבוץ, דבורה ואני.

בבניית מערך הסדנאות הושקעו מחשבה וזמן רבים כדי להביא אלינו את הסדנאות שהציבור ביקש והשתדלנו לענות על מירב הצרכים שזיהנו בבקשות הציבור.

כמו כן, אנו עובדים על רצף מענים טיפוליים נוספים לצרכים השונים שעולים מהשטח.

בעייה בסוף חודש דצמבר, נפרסם תכנית המשך לחודשים הבאים.

עבור הסדנאות שפרסמנו השבוע נדרשת השתתפות סמלית על מנת לייצר מחויבות ותהליך משמעותי ומכבד בכל מספר המפגשים.

בשבוע הבא אי"ה, נפרסם את הסדנאות הנבחרות עם הביקוש הגבוה ביותר ונוכל לצאת לדרך עם רצף של תכניות ומענים טיפוליים בנושא.

במידה ולא מצאתם מענה באף אחת מהסדנאות המוצעות לחודשים נובמבר- דצמבר אשמח שתפנו אלי ונשתדל לתת מענה בחודשים הבאים.

השתדלנו לתת סדנאות לרב הצרכים הקהילתיים ויש עוד כאלו שצריכים להסגר לגביהם פרטים נוספים והן יפורסמו לאחר חג סוכות.

פניות פרטניות למענים אישיים ממרכז חוסן-

פונים אלי לא מעט אנשים בבקשה לקבלת מענה טיפולי אישי כזה או אחר. אני בקשר רציף עם שירה יצחקי ומעיין העוסיית אשר דואגות למצוא לכל פניה את המטפל המתאים והמדוייק לה. דרושה סבלנות. אנחנו מודעים לפניות הרבות ולבקשות השונות וזה אכן לוקח זמן.

אם בכל זאת, פניתם ומילאתם את טופס האינטק לבקשת טיפול בחוסן, ולאחר שבועיים לא יצרו אתכם קשר אשמח שתפנו אלי ואבדוק היכן נמצאת הבקשה שלכם במרכז חוסן.

כמובן שאני מזמינה את מי שעדיין לא פנה וזקוק לעזרה בקבלת הטופס או במילוי הטופס, לפנות אלי ואעזור בשמחה ובאהבה.

בברכת שנה טובה, רגועה ומבורכת

חתימה טובה

שהם קהילתי

מיל טוב לרצות ושלום חן

להולדת הבת

צרוך ברכות ואיחולים

משלחה של אגלות בקהילה

קהילה יקרה,

השבוע התקיים ערב הזיכרון לציון אירועי השבעה באוקטובר. בטקס רגיש ועוצמתי מלווה בתערוכה של רגעים קפואים מתוך שבת שמחת תורה תשפ"ד והמלחמה, התכנסה קהילת סעד כדי להתאחד, להתחבר ולשהות יחד בזיכרון, בכאב. אני מבקשת להודות לצוות זיכרון והנצחה מיכל ביליה, רונית ברט, טלי שולץ ושלומית שלומי וצוות טקס ה-7.10 סלעית לזר, נעם צונץ, אורלי וידס, רעות מלכה, מרי סולומון ונגה וייס. תודה לכן על שאפשרתם לנו ערב חזק, מכובד ומרגש. תודה לדבורה מיטלמן, המלווה הקהילתית שלנו, על ליווי הצוות והחשיבה המשותפת.

פחי מחזור כתומים

שמחה לעדכן כי בשעה טובה מועצה האזורית שדות נגב מצטרפת למהפכה הכתומה ובשיתוף פעולה עם תאגיד המחזור תמיר, יוצבו כ-2,100 פחים כתומים ברחבי המועצה, המיועדים לאיסוף פסולת אריזות למחזור. במהלך החודש הקרוב צפויים להתחיל בפריסת הפחים הכתומים. פח המחזור הכתום מיועד לאריזות העשויות פלסטיק (כולל שקיות פלסטיק, בקבוקי שמפו, גביעי קוטגי ועוד), מתכת (שימורים לדוגמא) וקרטוני משקה.

פרויקט תיקון ממ"דים

טרם נמצאה פרויקטור/ית לתיקון הממ"דים. מוזמנים להציע את עצמכם.

שיוך דירות

ביום רביעי התכנס צוות שיוך דירות, לראשונה מאז אירועי השבעה באוקטובר. תדהר ג'קסון, פרויקטור השיוך, עדכן את הצוות בפעולות שנעשו בחודשים האחרונים על מנת לקדם את תהליך השיוך אל מול מוסדות המדינה. בימים הקרובים יחזור תדהר להיפגש עם חברי וחברות הקיבוץ, יציג את תשריט המגרש ואת המשך התהליך. מי שטרם נפגש עם תדהר, מוזמן לפנות לתיאום מפגש.

סבסודי חינוך לחברי וחברות קיבוץ

בעקבות סבסוד המועצה את תשלומי ההורים במסגרת החינוך החברתי (בסך 350 ₪), דנה הנהלת הקהילה באופן חלוקת הסבסוד בין הגיל הרך והחינוך החברתי. חשוב להדגיש, אין שינוי במסגרת התקציב השנתי. בשבוע הבא נפרסם לציבור ההורים את החלטת ההנהלה בפירוט. לאור זאת, החודש לא תינתן הנחה בתשלומי הורים, בחודש הבא תינתן ההנחה על חודשים ספטמבר ואוקטובר.

אסיים בברכת גמר חתימה טובה ושנה טובה ורגועה.

שבת שלום

שלכם, שרון